

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120425740
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:6120425740.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňa JUDr. Miriam Szárazová, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1. V. O., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXXX/XXXA, XXX XX R. V., 2. O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XXXA, XXX XX R. V., 3. H. G., nar. X.XX.XXXX, bytom S. mieru XXX/X, XXX XX R. V., žalovaní v 1. až 3. rade právne zastúpení: JUDr. Michal Barnovský, advokát so sídlom Nám. gen. Štefánika 7, 064 01 Stará Ľubovňa, v konaní o zaplatenie 3732,15 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaným v 1., 2. a 3. rade **p r i z n á v a** náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 3.732,15 eur s príslušenstvom, a to titulom porušenia zmluvných podmienok z uzatvorenej zmluvy o úvere, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanými dňa 22.9.2011. Následne medzi žalobcom a právnym predchodcom žalobcu došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovaným vo výške 3.732,15 eur, ktorá pozostávala z istiny v sume 2.850,67 eur, z riadneho úroku vo výške 751,68 eur, z úroku z omeškania vo výške 94,20 eur a poplatkov vo výške 35,60 eur.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 30.11.2020 pod sp. zn. 18Up/1710/2020 vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Žalovaní proti platobnému rozkazu podali odpor. V odpore uviedli, že majú zato, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným platným úkonom z dôvodu porušenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ako aj z dôvodu porušenia § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Namietali, že žalobca predložil výzvy právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie dlhu avšak nepreukázal, aby tieto výzvy boli skutočne žalovaným doručené a dostali sa do ich dispozičnej sféry. Teda nebola splnená podmienka postúpenia pohľadávky po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, keďže nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úvery podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Ďalej namietali i to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aby jeho právny predchodca posúdil bonitu žalovaných a splnil si povinnosť podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V dôsledku uvedeného teda na strane žalobcu absentuje aktívna vecná legitímácia v spore. Žalovaní ďalej namietali

tvrdenie žalobcu, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch. Naopak sú toho názoru, že zmluva neobsahuje tieto náležitosti a to konkrétne náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. f/, § 9 ods. 2 písm. w/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrvali na argumentácii uvedenej v ich písomných vyjadreniach. Naviac právny zástupca žalovaného rozšíril argumentáciu, že zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda správne uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Právny zástupca žalobcu žiadal súd o odročenie termínu pojednávania za účelom špecifikácie spôsobu výpočtu celkovej čiastky úveru uvedenej v zmluve.

Súd na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi za preukázané podstatné skutkové tvrdenie považuje:

4. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaní uzatvorili dňa 22.9.2011 Zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 5.000,- eur. Ďalej boli v zmluve uvedené tieto náležitosti: výška úrokovej sadzby fixná 14,90 % ročne, výška úroku z omeškania 8 % ročne, spracovateľský poplatok 119 eur, výška splátky a splatnosť od prvého čerpania úveru do 30.9.2011 vo výške 21,62 eur mesačne, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca a od 20.10.2011 vo výške 87,18 eur, počet splátok 118 od 20.10.2011, konečná splatnosť úveru 20.7.2021, RPMN 18,11 %, priemerná hodnota RPMN 17,88 %, celková čiastka spojená s úverom 10.078,18 eur. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 30.10.2019 vyzval žalovaných na zaplatenie omeškaných splátok vo výške 1.364,36 eur a zároveň ich upozornil, že ak dlžnú sumu v lehote 15 dní neuhradia, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Zároveň predložil v prílohe poštový podací hárok (č.l. 145). Následne právny predchodca žalobcu dňa 2.12.2019 oznámil žalovaným vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ku dňu 1.12.2019. Žalovaní predmetné oznámenie prevzali dňa 6.12.2019 (č.l. 146-148). Dňa 16.12.2019 banka oznámila žalovaným, že sú naďalej v omeškaní so splácaním viac ako 3 mesiace, a v prípade ak dlžnú sumu, ktorá ku dňu 16.12.2021 predstavuje 3.557,91 eur neuhradia, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Doručovanie predmetnej výzvy je preukázané poštovým podacím hárkom (č.l. 144). Následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným listom zo dňa 31.3.2020, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu.

5. Zo špecifikácie uplatneného žalovaného nároku doručeného súdu dňa 18.8.2021 má súd preukázané, že žalovaní čerpali peňažné prostriedky vo výške 4.881 eur a z poskytnutého úveru uhradili sumu 6.980,10 eur, ktorá bola započítaná nasledovne: na istinu suma 2.030,33 eur, na zmluvný úrok suma 4.256,42 eur, na úrok z omeškania suma 3,50 eur na poplatky suma 689,85 eur.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod zákonné ustanovenia:

6. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

13. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 17 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

19. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

20. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd dospel k záveru:

21. Na základe vykonaného dokazovania súd považuje za nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., a žalovanými bola uzatvorená Zmluva o úvere dňa 22.9.2011 a žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 5.000,- eur, pričom predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou. Taktiež nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo, že žalovaní doposiaľ zaplatili titulom poskytnutého úveru žalobcovi sumu 6.980,10 eur. S poukazom na ustanovenie § 7 a § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch súd preskúmaval, či veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri

preverovaní bonity dlžníka - v tomto spore žalovaných pri poskytovaní úveru. Túto skutočnosť namietali samotní žalovaní vo svojich vyjadreniach. Žalobca na základe tejto argumentácie túto rozporoval a mal zato, že si veriteľ splnil túto povinnosť, pričom predložil do súdneho spisu výplatnú pásku žalovanej v treťom rade za júl a august 2011. Daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby žalovaného v prvom rade za rok 2010, potvrdenie o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2010 a potvrdenie o príjme na základe daňového priznania za rok 2010 vo vzťahu k žiadateľovi úveru žalovanému v 1. rade. Vo vzťahu k žalovanej v 2. rade žalobca nepredložil žiadne dôkazy.

22. Súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C- 377/14, ktorý rozhodol, že v spotrebiteľských zmluvách sú súdy povinné ex offa skúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Okrem uvedenej povinnosti možnosť judikatúry Súdneho dvora EÚ vyvodíť okrem iného aj povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa (C - 679/18) a údaje týkajúce sa RPMN (C - 76/10) a v prípade zistených nedostatkov na tieto pri rozhodovaní prihliadať. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18 vyplýva: „Články 8 a 23 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offa existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzatvorením zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodíť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú vykladať ďalej v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinností veriteľa posúdiť pred uzatvorením zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.“

23. Cieľom § 7, ako aj § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak aj skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzatvorením zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať, napríklad predpokladaný príjem a podobne. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa pritom vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúca. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napríklad možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a podobne. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme najmä ním aj preukázaných, tak aj z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov domáci rozpočet, a to tak stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver, preskúmať jeho konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, vyživováciu podobnosť a podobne. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

24. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí 6Co/171/2016 k otázke skúmania bonity spotrebiteľa uviedol: „Podľa článku 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môže túto povinnosť zachovať.“

25. Žalobca súdu predložil doklady o skúmaní príjmu žalovaných v 1. a 3. rade. Vo vzťahu k žalovanej v 2. rade nepredložil žiaden doklad o skúmaní jej príjmu. Súd má za to, že vyššie uvedeným spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity dlžníka žalobca nepostupoval. Nezaujímal ho príjmy vo vzťahu k žalovanej v 2. rade, a ani samotné výdavky žalovaných, a to najmä to, či po ich úhrade majú dostatočnú finančnú rezervu na splácanie úveru. Zároveň si žalobca nepreveril údaje o žalovaných z verejne prístupných registrov, keďže k tejto skutočnosti žalobca súdu žiadne listiny nepredložil. Pokiaľ žalobca ako veriteľ využil ľahkomyselnosť žalovaných musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní si bonity žalovaných, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver. Súd teda robí záver, že poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch nebolo možné platne predčasne zosplatiť postupom podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Dňa 24.3.2020 malo dôjsť k postúpeniu uplatnenej pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne na žalobcu. Uvedené postúpenie pohľadávky však spôsobilo, že žalobe nemôže byť vyhovievané ani čiastočne. Podstatnou otázkou pri každej žalobe je to, či je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu a rovnako je súd povinný preskúmať pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného. Hmotné právo definuje vecnú legitímáciu ako stav vyplývajúci z hmotného vzťahu, nárokov z ktorého sa žalobca domáha. Postup a podmienky platnosti postúpenej pohľadávky upravuje § 17 zákona číslo 129/2010 Z.z. účinného v čase postúpenia pohľadávky.

26. Podľa § 17 ods. 1, ods. 2 zákona 129/2010 Z.z., ak v prejednávanej veci dospel súd k záveru, že k platnému predčasnému zosplateniu úveru ku dňu 1.12.2019 nedošlo, uvedené je potrebné považovať za neplatný právny úkon. Nemohla byť pohľadávka z neho predmetom postúpenia z dôvodu, že konečná splatnosť úveru mala nastať podľa zmluvy až 20.07.2021. Teda pohľadávka nemohla byť predmetom postúpenia, čím súd robí záver, že na strane žalobcu absentuje aktívna vecná legitímácia. Z uvedeného dôvodu sa vytykajúmi nedostatkami zmluvy, ktoré v odpore proti platobnému rozkazu uviedli žalovaní, súd sa v tomto spore ani nezaoberal, keďže mal za to, že absentuje základná podmienka, a to aktívna vecná legitímácia žalobcu na podanie tejto žaloby.

27. Uvedený právny názor zdieľa napríklad aj rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/33/2019 zo dňa 27.02.2020, kde odvolací súd konštatoval a nesúhlasil s názorom odvolateľa, že je potrebné aplikovať § 92 ods. 8 zákona o bankách číslo 483/2001 Z.z. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie toto ustanovenie neaplikoval, pričom súd sa stotožnil s aplikáciou pre posudzovanie platnosti postúpenia pohľadávky, a to § 17 ods. 1, ods. 2 zákona 129/2010 Z.z.

28. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie tejto žaloby, súd jeho žalobný návrh zamietol.

29. Súd zamietol návrh na vykonanie dôkazu, ktorý navrhol právny zástupca žalobcu na pojednávaní v záverečnom návrhu, a to vykonanie dokazovania na preukázanie splnenia si povinnosti právneho predchodcu žalobcu k zisťovaniu a hodnoteniu bonity žalovaných. Súd tento dôkaz zamietol z dôvodu aplikácie ustanovenia § 153 CSP, nakoľko má zato, že žalobca mal dostatočný priestor na preukázanie tejto skutočnosti. Táto skutočnosť bola namietaná a rozporovaná žalovanými už v podanom odpore a žalobca tieto tvrdenia rozporoval v následnom podaní zo dňa 18.1.2021, ktorého prílohou sú výplatné pásky žalovanej v treťom rade a daňové priznanie žalovaného v prvom rade, avšak žiadne ďalšie listinné dôkazy nepredložil.

O trovách konania súd rozhodol takto:

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol neúspešný, nemá nárok na náhradu trov konania. Súd úspešným žalovaným priznal vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.